

In de Frahchtwagen

Op 11 juni 1918 verleent de gemeenteraad, min of meer morrend, machtiging aan B. en W. om het toegestane krediet tot f 1.421,15 te verhogen, maar verwerpt een voorstel om daar bovenop nog een tegemoetkoming van f 200,-- te verlenen.

Van den Berg kan daar uiteraard moeilijk genoeg mee nemen: op 22 oktober 1918 behandelt de raad zijn verzoek om hem als nog ten volle te doen uitbetalen.

Op voorstel van de heer Pasman wordt besloten "om deze aangelegenheid te doen onderzoeken door eene raadscommissie, tot leden waarvan, nevens den heer Pasman, worden benoemd de heeren Schottee de Vries en Van Buren Lensinck".

In de vergadering van 10 december 1918 brengt de commissie rapport uit. Zij spreekt "haar leedwezen uit, dat de opzet van bedoeld werd niet deugdelijk is geweest, aangezien een behoorlijk bestek ontbrak en de gemeente-architect (Faber) de uitvoering met mondelinge opdrachten, zonder schriftelijke bevestigingen, heeft geleid".

De commissie geeft in overweging:

"1. de hoogere vordering van den aannemer af te wijzen;

2. eene tegemoetkoming aan te bieden ad f 250;
3. den wensch uit te spreken, dat voortaan werken worden uitgevoerd volgens bestek dat bij aanbesteding van werk de post "onvoorzien" steeds buiten de aanneming blijft en dat nadere opdrachten van eenigszins belangrijken aard steeds schriftelijk worden gegeven, om netelige kwesties als de onderhavige te voorkomen."

Overeenkomstig dit voorstel wordt besloten.

Om de welstand

Nog even terug naar de bouwplan-commissie, het begin van het welstandstoezicht in Hoorn. In de raadsvergadering van 7 juni 1917, een dag na de oprichting van "Oud-Hoorn", wordt het voorstel van B. en W. tot wijziging van de bouw- en woningverordening behandeld en aangenomen. Het is wel aardig, in het kort kennis te nemen van de overwegingen die daarbij door het toenmalige college (de raad zei er geen woord over; er werd zonder hoofdelijke stemming besloten) te berde werden gebracht. Hoewel men in den tegenwoordigen tijd meer dan voorheen oog heeft voor de instandhouding van bouwwerken, uit vorige eeuwen overgebleven, en voor hetgeen overigens kan geschieden tot verfraaiing van het uiterlijk aanzien onzer stedelijke gemeenten, in welk opzicht Hoorn bij hare zustersteden zeker niet ten achter staat, aldus het college, "treft het maar al te dikwijls dat hetgeen nieuw gebouwd wordt waaronder ook begrepen het vernieuwen van bestaande gevels, zelfs niet aan de geringste eischen van uiterlijken welstand beantwoordt. Het streven naar goedkope woningen, en welke andere oorzaken hiervoor mogen bestaan, roept, op eenige uitzonderingen na, een soort woningen in het leven, die wel is waar voldoen aan de eischen der bouwverordening, doch waarbij geen poging wordt gedaan ook maar eenigszins het oog te streelen of te zorgen dat zij passen in de omgeving. En bij verbouwing of vernieuwing van afzonderlijke gevels ziet men vaak uit een schoonheidsoogpunt de ergerlijkste dingen gebeuren".

Hierin schuilt een ernstige bedreiging voor de toekomst onzer stad, wat haar uiterlijk aanzien betreft, meent het college, dat dan in herinnering brengt dat de commissie van toezicht op het West-Friesch Museum een middel aan de hand heeft gedaan dat tot verbetering kan leiden: het instellen van een "schoonheidscommissie".

Maar: "dat daaraan bezwaren zijn verbonden spreekt van zelf", aldus het college. "Veel hangt echter af van de regeling der werkwijze van de commissie, van hare samenstelling en van haar wijze van optreden".